

A Prostitúció Nélküli Magyarországért Mozgalom alapító felhívása

2003. augusztus 3.

2003. augusztus 3-án az aláíró kilenc személy Budapesten útjára indította a Prostitúció Nélküli Magyarországért Mozgalmat. A mozgalom célja a prostitúcióval kapcsolatos egyoldalú tájékoztatás megtörése, a társadalom prostitúcióban nem érdekelt legalább 90 százaléka érdekeinek érvényesítése, a határozott fellépés a prostitúció intézménye ellen. Az alapítók felszólítják az állami vezetőket, hogy nyilvánosan foglaljanak állást: helyesnek tartják-e a prostitúció használatát és intézményesítését. Felhívjuk a magyarországi magánszemélyeket, társadalmi szervezeteket és egyházakat, hogy csatlakozzanak a mozgalomhoz és minden lehetséges fórumon fejezzék ki egyetértésüket az alábbi nyilatkozattal:

Nyilatkozat

Felháborodásunkat fejezzük ki amiatt, hogy mindhárom hatalmi ág megnyilvánulásai és intézkedései révén folyvást egyoldalúan tájékoztatja a lakosságot a prostitúció megítélésével és társadalmi következményeivel kapcsolatban. Azon hamis alternatíva elé állít bennünket, mintha kizárólag az utcai prostitúció és a bordélyházak között választhatnánk.

Meggyőződésünk szerint a prostitúció intézménye megkülönböztető, a nőket súlyosan diszkrimináló intézmény, mind utcai, mind bordélyházi, mind minden egyéb formájában, az emberi méltóság súlyos megsértése. E meggyőződés alapján áll az Emberkereskedés és mások prostitúciója kihasználásának elnyomása tárgyában kötött New Yorki Egyezmény is, amely közel ötven éve van hatályban Magyarországon, de amelynek elveit és előírásait a magyar állam mindeddig nem juttatta érvényre. Sőt: 1999-ben a türelmi zónák létrehozására vonatkozó előírással az Egyezménnyel ellentétes törvényt és rendelkezéseket vezetett be. Még az állampolgárok türelmi zónákkal szembeni ellenvéleménye sem számít. Értetlenül állunk azelőtt, hogy e határozott tiltakozás ellenére is csupán a szervezett bűnözői körök és egy kilétét nem vállaló szűk férficsoport érdekei érvényesülnek az egész népességgel szemben.

Válaszút előtt állunk: a Svéd modellt követjük-e vagy némely Dél-Kelet ázsiai ország sorsára juttatjuk az országot. Svédország a prostitúció felszámolásában és nem konzerválásában gondolkodik, ezért a prostituáltat használó kliens oldaláról közelíti meg a kérdést: az ő tevékenységét tiltja és bünteti. Dél-Kelet Ázsia szegény országaiban legális a prostitúció, amely a gazdaság termelő szektorait maga alá gyűrve és elsorvasztva, tömegek számára vált kizárólagos jövedelemforrássá. A prostitúció szabadsága ezekben az országokban gazdasági összeomláshoz, járványügyi krízishez, s a lakosság jelentős részének testi-lelki, szellemi és egzisztenciális elnyomorodásához vezetett. A prostitúció legalizálásával Magyarország sem kerülheti el, hogy a nemzetközi nő- és gyermekkereskedelem felvevőpiacává váljon, a rendszeresen pozitív példaként emlegetett Hollandiához hasonlóan. Hollandiában, miként a prostitúciót legális tevékenységként kezelő más fejlett országokban is, az illegális, a menekülteket és gyermekeket kizsákmányoló prostitúció minden mértékadó becslés szerint többszörösen felülmúlja a legális keretek között működő prostitúció méreteit.

Felszólítjuk az Országgyűlés elnökét, a miniszterelnököt, a belügyminisztert, az állampolgári

jogok országgyűlési biztosát, a legfőbb ügyészt, a Legfelsőbb Bíróság elnökét, az egyházakat, a tudományos élet vezető képviselőit, a köztévék és a kereskedelmi tévék elnökeit, a társadalmi szervezeteket, ezen belül különösen a roma érdekvédelem szervezeteit, hogy nyilvánosan foglaljanak állást: helyeslik-e a prostitúció legalizálását, intézményesítését vagy sem? Helyeslik-e, hogy nehéz helyzetben lévő lányaink, nővéreink, hozzátartozóink számára a testi, lelki és szexuális önrendelkezésről való lemondás kínálja a megélhetés útját?

Kérdezzük a nőket és a férfiakat, kérdezzük az egészségügyi és oktatásügyi hatóságokat: tisztában vannak-e azzal, hogy a prostitúciót igénybe vevő férfiak jelentős része családban, párkapcsolatban élő ember? Számításba veszik-e azt, hogy a prostitúció iránt keresletet támaztató férfiak nem csak a prostituáltakat, de a prostitúció világtól érintetlen feleségüket, szerelmüket, barátjüket is megfertőzik az AIDS, a hepatitis és más, szexuális úton terjedő súlyos betegségek kórokozóival? Elgondolkoztak-e azon, hogy milyen hatással van a prostitúció igénybevétele, ez az emberi méltóságot sárba tipró gyakorlat a fiúk és lányok, a férfiak és nők közötti kapcsolatok alakulására?

Meggyőződésünk, hogy a prostitúció kezelésének kérdése nem pusztán rendészeti, bűnüldözési kérdés. A prostitúció súlyos társadalmi problémák talaján jött létre, súlyos társadalmi problémák éltetik. Az egész társadalom közös felelőssége a szegénység, az elmaradottság, az etnikai kirekesztés, a tájékozatlanság és a férfiak és nők közötti hatalmi egyenlőtlenség felszámolása.

Felhívjuk a közvélemény figyelmét, hogy az államnak nem feladata kevesek személytelen szexuális készletéseinek levezetését az emberkereskedők és prostitútorok javára, az erőszak, a szegénység és a kirekesztettség áldozatainak rovására biztosítani. Feladata viszont a 48 éve hatályban lévő emberi jogi dokumentum, a New York-i egyezmény minden előírásának: a megelőzésre, a rehabilitációra, valamint a bűnüldözésre vonatkozó rendelkezéseinek a betartása.

Budapest, 2003. augusztus 3.

Adamik Mária, *szociálpolitikus, Ombudsnő programiroda*

Betlen Anna, *közgazdász*

Elekes Irén Borbála, *könyvtáros*

Fábián Katalin, *politológus*

Forgács Zsuzsa, *szociológus, történész*

Juhász Géza, *jogvédő*

Kozma Blanka, *szakközgazdász, Közéleti Roma Nők Egyesülete Jogvédő Iroda*

Lénárt Borbála, *gyógy pedagógus, áldozatvédő*

Morvai Krisztina, *büntetőjogász*